

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hüseyin Balaban

Strona pozwana: Zelter GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy art. 6 dyrektywy Rady 2000/78/WE⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. należy interpretować w ten sposób, że nie jest z nim zgodny przepis krajowy zezwalający na tworzenie grup wiekowych przy wyborze pracowników przeznaczonych do zwolnienia z powodów leżących po stronie zakładu oraz na dokonanie wyboru pomiędzy porównywalnymi pracownikami w taki sposób, aby stosunek liczby pracowników, których należy wybrać z każdej grupy wiekowej, do ogólnej liczby porównywalnych pracowników przeznaczonych do zwolnienia odpowiadał stosunkowi liczby zatrudnionych pracowników z danej grupy wiekowej do liczby wszystkich porównywalnych pracowników zakładu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 17 lutego 2010 r. — NV Q-Beef przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-89/10)

(2010/C 113/39)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: NV Q-Beef

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

1) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, by sąd krajowy stosował termin przedawnienia wynoszący pięć lat, przewidziany w krajowym porządku prawnym dla wierzytelności wobec państwa, do powództw o zwrot opłat uiszczonych państwu członkowskiemu na podstawie mieszanego systemu pomocy i opłat, który okazał się nie tylko

w części bezprawny, lecz również w części niezgodny z prawem wspólnotowym, wpłaconych przed wejściem w życie zastępującego pierwszy system nowego systemu pomocy i opłat obowiązkowych, który został uznany w ostatecznej decyzji Komisji za zgodny z prawem wspólnotowym, ale nie w zakresie w jakim opłaty te nakładane są z mocą wsteczną za okres przed wydaniem tej decyzji?

2) Czy prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie mogło powoływać się na krajowe terminy przedawnienia, które są dlań szczególnie korzystne w świetle krajowego prawa powszechnego, dla obrony w postępowaniu wszczętym przeciwko niemu przez jednostkę w celu zapewnienia ochrony praw, które jednostka ta czerpie z traktatu WE, w przypadku takim jak opisany przez sąd krajowy, w którym te szczególnie korzystne krajowe terminy przedawnienia uniemożliwiają żądanie zwrotu opłat uiszczonych na rzecz państwa członkowskiego z tytułu mieszanego systemu pomocy i opłat, który okazał się nie tylko w części bezprawny, lecz również w części niezgodny z prawem wspólnotowym, w sytuacji gdy Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich stwierdził niezgodność z prawem wspólnotowym dopiero po wygaśnięciu tych szczególnie korzystnych krajowych terminów przedawnienia, chociaż niezgodność z prawem istniała już przedtem?

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-90/10)

(2010/C 113/40)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii:

— nie ustalając priorytetowych działań w zakresie ochrony dotyczących znajdujących się na jego terytorium i w makaronezyjskim regionie biogeograficznym specjalnych obszarów ochrony odpowiadających terenom mającym znaczenie dla Wspólnoty określonym w decyzji 2002/11/WE⁽¹⁾, zgodnie z art. 4 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG⁽²⁾, oraz

— nie przyjmując i nie stosując odpowiednich środków ochronnych, takich jak system ochrony, dzięki któremu unika się pogorszenia stanu siedlisk i znacznego niepokojenia gatunków i który zapewnia ochronę prawną specjalnych obszarów ochrony odpowiadających znajdującym się na terytorium hiszpańskim terenom, o których mowa w decyzji 2002/11/WE, zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy 92/43/EWG,

— nie wywiązało się ze zobowiązań ciążących na nim na podstawie art. 4 ust. 4 oraz art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy 92/43/EWG;

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja stoi na stanowisku, że Królestwo Hiszpanii, w zakresie dotyczącym w znajdujących się w makaronezyjskim regionie biogeograficznym specjalnych obszarów ochrony odpowiadających terenom mającym znaczenie dla Wspólnoty określonym w decyzji 2002/11/WE, uchybiło:

— zobowiązaniu do ustalenia priorytetowych działań w zakresie ochrony, zgodnie z art. 4 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG;

— zobowiązaniu do przyjęcia i stosowania odpowiednich środków ochronnych, takich jak system ochrony, dzięki któremu unika się pogorszenia stanu siedlisk i znacznego niepokojenia gatunków i który zapewnia ochronę prawną specjalnych obszarów ochrony, zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy 92/43/EWG.

(¹) Decyzja Komisji z dnia 28 grudnia 2001 r. w sprawie przyjęcia wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty w makaronezyjskim regionie biogeograficznym na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG (Dz. U. 2002 L 5, s. 16).

(²) Dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206, s. 7).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Breda (Niderlandy) w dniu 17 lutego 2010 r. — VAV Autovermietung GmbH przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal

(Sprawa C-91/10)

(2010/C 113/41)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Breda (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: VAV Autovermietung GmbH

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe, w szczególności zasada swobody świadczenia usług w rozumieniu art. 49-55 WE (obecnie art. 56-62 TFUE) sprzeciwia się przepisom krajowym, na podstawie których osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach, która użytkuje w Niderlandach pojazd zarejestrowany i wynajęty w innym państwie członkowskim, przy pierwszym użyciu tego pojazdu na drogach niderlandzkich jest zobowiązana do uiszczenia podatku, przy czym podatek jest najpierw pobierany w pełnej wysokości, a później, po zakończeniu użytkowania dróg niderlandzkich jest zwracana nadpłacona część podatku bez odsetek, przez co kwota należna i uiszczona per saldo odpowiada okresowi użytkowania w Niderlandach?
- 2) Czy wspomniane przepisy, jeżeli należy je uznać za ograniczenie zasady swobody świadczenia usług w rozumieniu art. 49-55 WE (obecnie art. 56-62 TFUE), mogą być uzasadnione poprzez równe traktowanie wszystkich pojazdów znajdujących się w Niderlandach, jak i (związane z równym traktowaniem i z niego wynikające) unikanie nadużycia lub odwrotnej dyskryminacji zarówno krajowych podmiotów wynajmujących jak i ich klientów, ponieważ także w przypadku wynajmu krajowego należy z góry zapłacić podatek w pełnej wysokości?